

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMOVÉ PRÁCE KATEŘINY SCHMIDTOVÉ: Vliv životního stylu na duševní onemocnění na příkladu deprese

Diplomová práce Kateřiny Schmidtové byla zpracovávána s dostatečným časovým rozvrhem, osobním zaujetím pro zvolené téma a na základě pravidelných konzultací. Z těchto důvodů jde o práci, se kterou jsem velmi spokojen a domnívám se, že autorka přesně naplnila zadání, které si předsevzala – tedy zamyslet se nad vztahem současného životního stylu a rostoucím výskytem nejběžnějšího duševního onemocnění, tedy deprese, a to jak prostřednictvím studia a promýšlení literatury teoretické, tak i formou osobních rozhovorů s vybranými respondenty (z řad nejen nemocných, ale i zdravých) a analýzy jejich individuálních kazuistik na základě teorie zmapované v předchozí části.

Obě části, tedy jak část teoretickou, tak i část praktickou, považuji za zdařilé. V první části autorka používá dostatečného množství relevantní literatury a rozmanité zdroje primární i sekundární vhodně kombinuje, konfrontuje a střídá. Prokazuje, že si odbornou literaturu opravdu důkladně prostudovala a použila ji jako metodologicky vhodný odrazový můstek k části následující. Též z formálního hlediska nelze fromě citací ani parafrází cokoli vytknout. Grafická stránka práce je bezproblémově zvládnutá s výjimkou chybějícího zarovnání čísel stránek k pravému okraji v Obsahu.

V následující části v podobě kvalitativního výzkumného šetření autorka prokazuje značnou dávku empatie, citlivosti a velmi komplexně a výstižně portrétuje životní příběhy i názory, postoje a zkušenosti jednotlivých respondentů, jejichž kazuistiky pak v reflexích (zvláště ke skupině zdravých a zvláště ke skupině nemocných) a v závěrečné souhrnné diskuzi důkladně vyhodnocuje, porovnává a konfrontuje s teorií načrtnutou v první části. Byť se samozřejmě nejedná o veskrze reprezentativní celospolečenský výzkum s dostatečným množstvím respondentů různého demografického zastoupení (to bych pokládal spíše za námět k práci doktorské či celého badatelského týmu), považuji metodu zpracovávání výpovědí i jejich vyhodnocování za velmi dobře zvolenou a zvládnutou, navíc provedenou s nezanedbatelným respektem k lidské a etické stránce nakládání s takto citlivými, osobními informacemi. Za zvláště zajímavé zjištění takto postaveného výzkumného šetření považuji fakt, že nemocní respondenti vnímají sociálně patologické znaky současné společnosti a jejího životního stylu podstatně citlivěji, do větší hloubky, a o to hůře je pak přijímají a adaptují se na ně, zatímco skupina zdravých tato negativa sice také vnímá a reflektuje, ale nezabývá se jimi do takové míry, aby to tvořilo překážku přijetí nastaveného životního stylu takového, jaký je. Zvláště zajímavé je, že nejen zdraví, ale také nemocní nepovažují vrozené dispozice za zásadní, klíčové a rozhodující příčiny deprese. Životní styl se tak ve výpovědích respondentů ukazuje jako velmi výrazný spouštěč a aktivizátor případné vrozené dispozice.

Diplomovou práci Kateřiny Schmidtové doporučuji k obhájení a navrhuji známku **v ý b o r n ě**.

PhDr. Vít Erban, Ph.D.
Katedra filosofie a religionistiky TF JU
24.4. 2014 v Českých Budějovicích